

Ἄριθ. 2.

Ἔτους Ζ΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
 Ἔτησίαν 36
 Ἐξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
 Γραφίῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἰ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΡΓΕΙ

ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Προκαταρκτικῆ Συνεδρίασις τὴν 5 Δεκεμβρίου 1831.

Τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς 5 Δεκεμβρίου, ῥητῆς ἡμέρας διὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, οἱ Πληρεξούσιοι ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου τῶν Πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους συνηθορισμένοι, κατὰ τὴν πληροφορίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, συνῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Παναγίας, ὅπου τελετῆς ἀναλόγου γενομένης παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ἡλιουπόλεως, Ἐκκλησιαστικοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἀργους, ὁ γηραιότερος τῶν Ἀντιπροσώπων Κύριος Ἀναγνώστης Διδασκάλου, ἐκλεχθεὶς Πρόεδρος τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ λοιποὶ Πληρεξούσιοι ἐπανελάβον τρεῖς τὸν ἀκόλουθον ὄρκον, ἐκφωνούμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

« Ὁρκίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς Πατρίδος, μὴτε νὰ προσβάλω, μὴτε νὰ ψυχρῶσι τί ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κινούμενος ἀπὸ ἰδιοτέλειαν, ἢ πάθος νὰ μὴν ἀποβλέπω εἰς πρόσωπον, καὶ νὰ μὴ παραβλέπω τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον. »

Τούτου δὲ ἐκτελεσθέντος, εἰς τῶν Ἀντιπροσώπων, ὁ Κύριος Μιχαὴλ Μαρκοπολίτης, ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον εἰς τὰς προκειμένας περιστάσεις.

Μετὰ ταῦτα συνῆλθον οἱ Πληρεξούσιοι εἰς τὸν ἡγει-

μασμένον διὰ τὰς Συνεδριάσεις τόπον, ὅπου, προεδρεύοντας τοῦ ῥηθέντος Κ. Ἀναγνώστου Διδασκάλου, προετέθη περὶ ἐκλογῆς Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέων, καὶ προβληθέντες ἐνεκρίθησαν παμψηφεί, Πρόεδρος ὁ Κύριος Δημήτριος Τσαμαδός, Ἀντιπρόεδρος ὁ Κύριος Λάμπρος Νάκος, καὶ Γραμματεῖς οἱ Κύριοι Σταῦρος Παρθενόπουλος καὶ Γεώργιος Λινιάν.

Ἐπροβλήθησαν δὲ καὶ Συγγραμματεῖς, καὶ ἐνεκρίθησαν ὡσαύτως οἱ Κύριοι Μ. Οἰκονόμου καὶ Ἰωάννης Φιλίμων.

Ἀνετέθη δὲ ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ἐλευσομένην Δευτέραν, ἤτοι τὴν 7 τοῦ ἰσταμένου, καὶ διελύθη ἡ Συνεδρίασις.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἡμέρας. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων εἰς τὸ ἐπόμενον τῆς Ἐφημ. φύλλον.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΛΙΝΙΑΝ.

Συνεδρίασις Α' Δεκεμβρίου 7.

1. Ἐν τῇ Συνεδριάσει ταύτῃ, προεδρεύοντας τοῦ Κυρίου Δημητρίου Τσαμαδοῦ, ἡ Συνέλευσις, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς, ἐπρότεινε τὸν διορισμὸν Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἀνοίξῃ τὴν Συνέλευσιν. Ὁ Πρόεδρος ὠνόμασε τρία μέλη ἐκ τῶν Πληρεξουσίων καὶ ταῦτα συνώδευσαν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὸν τόπον τῶν Συνεδριάσεων, ὅπου ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου Κυρίου Α. Α. Καποδίστρια διεγείρειν αἰσθήματα ζωηροτάτης λύπης διὰ τὴν θλιβερὰν ἀνάμνησιν τοῦ αἰδέιμου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδίστρια.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξεφώνησε μετὰ ὀλίγας στιγμὰς τὸν ἀκόλουθον λόγον. (βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 94 τοῦ 1831 ἔτους.)

3. Η Συνέλευσις ἐξέφρασεν ἔπειτα δι' ἐνὸς τῶν Πληρεξουσίων τὰ αἰσθήματα τῆς ἐγκαρδίου λύπης τῆς διὰ τὴν πικροτῆν στέρξιν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, καὶ ἐνταυτῷ τῆς τελείαν εὐχαρίστησιν τῆς, ὡς θεωροῦσα τὸν Πρόεδρον Δ. Καποδίστριαν διευθύνοντα τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκπληρώσαντα ἐπαξίως τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους εἰς τὴν κραιμωτάτην ἐκείνην τῆς πατρίδος περίστασιν.

4. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προκαταρκτικῆς Συνεδριάσεως ἀνετέθη εἰς τὴν ἐπομένην Συνεδρίασιν.

Προσεκλήθη ἡ ἐπὶ τῶν ἰφροδιαστικῶν ἐγγράφων ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ παρουσιάσῃ τὰ πρακτικά τῆς. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐζήτησαν νὰ ἀνατεθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἀκόλουθον Συνεδρίασιν. Ἐβεβαίωσαν δὲ τὴν Συνέλευσιν, ὅτι τὰ συνελθόντα μέλη τῆς Συνελεύσεως ὑπερβαίνουν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου τῶν Πληρεξουσίων τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν καὶ παροίκων τῆς Ἑλλάδος.

6. Ἐπροβλήθη περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐνεκρίθη νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ τῆς Δ' Συνελεύσεως. Παρεδέχθη τοῦτον ἡ Συνέλευσις ἐκτὸς τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων τροπολογηθέντων, ὡς ἀκολουθῶς. Τὸ ἄρθρον Α' ἐτροποποιήθη οὕτως.

« Ὁ Πρόεδρος προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῶν Συνεδριάσεων. Ῥητὴ δὲ ὥρα προσδιορίζεται ἡ ἐνάτη πρὸ τῆς μεσημβρίας. »

Τὸ ἄρθρον Θ' ἀφοῦ ἐσυζητήθη ἰκανὴν ὥραν, ἀν πρέπη νὰ ὀνομάζεται Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, ἢ νὰ λάβῃ ἄλλο ὄνομα, καὶ ἀν πρέπη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ γείνη ἑπταμελής, ἢ ἐννεαμελής· ἐνεκρίθη περὶ μὲν τοῦ πρώτου νὰ δοθῇ ἄλλο ὄνομα εἰς ταύτην· καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως ἐπεφορτίσθησαν νὰ ἐφαρμόσωσι κατάλληλον εἰς αὐτὴν ὄνομα· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου νὰ σχηματισθῇ αὕτη ἐννεαμελής. Τὰ λοιπὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐνεκρίθησαν.

Τὸ ἄρθρον Ι' ἐνεκρίθη μὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἑπτὰ μέλη.

Τὸ ἄρθρον ΙΒ' μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἔμεινεν εἰς σκέψιν.

Τὸ ΙΕ' καὶ τελευταῖον ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἐφεξῆς.

« Οἱ Γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως συντάττουσι τὰ πρακτικά καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Συνελεύσεως· τὰ προσυπογράφουσι δὲ, καὶ φύλακες τῆς παρακαταθήκης ταύτης ὑπόκεινται ἀμφότεροι εἰς εὐθύνην. »

7. Ἐγένετο λόγος, ἀν πρέπη νὰ ὀνομασθῇ ἡ παρούσα Συνέλευσις συνέχεια τῆς Δ, ἢ Ἐ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἐνεκρίθη παμψηφεὶ νὰ ὀνομασθῇ Πέμπτη Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερον ψήφισμα.

8. Ἐπροβλήθη τὸ νὰ συστηθῶσι διάφοροι Ἐπιτροπαί, δηλαδή ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ Συντάγματος, ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν, καὶ ἀνετέθη τοῦτο εἰς τὴν ἀκόλουθον Συνεδρίασιν.

9. Ἐγένετο λόγος, ὅτι ἀφοῦ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος παρέδωκε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν Συνέλευσιν, πρέπει νὰ γείνη σκέψις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς Κυβερνητικῆς Ἐξουσίας· ἀνετέθη καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἐπομένην Συνεδρίασιν.

10. Ἐπροβλήθη τὸ νὰ γείνη ἀπάντησις εἰς τὸν παρὰ τοῦ Προέδρου ἐκφωνηθέντα λόγον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως· καὶ ἐνεκρίθη νὰ ἀνατεθῇ τοῦτο εἰς τὴν συστηθησομένην Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως.

11. Κατὰ τὴν ἡμερεύσιον διάταξιν θέλουσι προτεθῆ εἰς τὴν ἀκόλουθον Συνεδρίασιν· α ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προκαταρκτικῆς Συνεδριάσεως· β ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ψηφοφορίας 12 ἄρθρου τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως· γ ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἐφοδιστικῶν ἐγγράφων ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς· δ ἡ σύνταξις καὶ ἐκδοσις ἐνταυτῷ τοῦ ψηφίσματος διὰ νὰ ὀνομασθῇ ἡ παρούσα Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, Πέμπτη Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις· ε ἡ περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς Κυβερνητικῆς Ἐξουσίας σπουδαία ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως· στ ἡ σύστασις τέλος τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 7 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀρ. 18,414. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει·

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 463 διάταγμα τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς μόνην καὶ τελειωτικὴν δημοπρασίαν αἱ ἐφετειναὶ ἔθνικαὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους τὴν ἐρχομένην εικοστὴν τοῦ τρέχοντος μηνός, τῶν μὲν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς Σύρον, τῶν δὲ ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου εἰς Ναύπλιον, καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Σάλωνα. Ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν τῶν Νήσων καὶ ἐπαρχιῶν θέλει ἐνεργηθῆ ὀλικῶς, καὶ κατὰ τὸ ὅσον οὕτω ἐκδοθῆσόμενον ψήφισμα. Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ γείνωσιν ἐνοικιασταί, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰ προσδιωρισμένα μέρη κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνός, ὅπου διωρισμένοι Ἐπιτροποὶ θέλουσι ἐνεργῆσαι τὴν δημοπρασίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Ἰανουαρίου 1832.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 18,447. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Διακηρύττει·

Ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 468 διαταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι ἐκτεθῆ τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνός εἰς μόνην καὶ τελειωτικὴν δημοπρασίαν τὰ Τελωνιακὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους δι' ἑν ὀλόκληρον ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ α' τοῦ μέλλοντος Φεβρουαρίου. Ἡ ἐνοικίασις δὲ αὐτῶν θέλει ἐνεργηθῆ τμηματικῶς, δηλαδή ἰδιαίτερος τῶν τῆς Πελοποννήσου, τῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τῶν τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους· καὶ τῶν μὲν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλει γείνει ἡ δημοπρασία ἐντεῦθα, τῶν δὲ τῶν Νήσων εἰς Σύρον, κατὰ τὸ ὅσον οὕτω ἐκδοθῆσόμενον διάταγμα.

Ὅσοι τῆς δημοπρασίας διὰ μὲν τὰ Τελωνία τῆς Πελοποννήσου εἶναι Φοίνικες 500,000, διὰ δὲ τὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Φ. 140,000, διὰ δὲ τὰ τῶν Νήσων Φ. 760,000.

Προσκαλοῦνται, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γείνωσιν ἐνοικιασταί, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰ προσδιωρισμένα μέρη κατὰ τὴν 20 τοῦ

παρόντος μηνός, όπου επίτηδες διωρισμένοι Επίτροποι θέλουν
ενεργήσει τὴν δημοπρασίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1832.

Ἡ Επίτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Π. Πατρῶν.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΒΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἡ αἰσθήματα βαθυτάτου σεβασμοῦ ἀναγνώσασα ἡ Δη-
μογεροντία αὕτη τὸ Β ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς
τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, δι' οὗ τὸ ἔθνος ἐναποθέτει εἰς
χρῆμα τῆς Υ. Ε. τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συνκι-
σθησομένη ὀλοφύχως τὰ ἐκ τῆς ἐχέφρονος καὶ προνοητικῆς
Κυβερνήσεως περιμενόμενα ἀγαθὰ, σπεύδει διὰ τῆς παρού-
σης τῆς ἐν ὀνόματι καὶ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν τῆς νὰ ἐκ-
φράσῃ τὴν ἐντελῆ ἀφροσύνην τῆς, καὶ νὰ προσφέρῃ ἐν ταύτῳ
τὸν ἑαυτὸν τῆς πρόθυμον ὑπογραμμὸν εἰς τὰς Σ. διαταγὰς
τῆς Κυβερνήσεως.

Συγχαίρουσα δὲ αὕτη ἑαυτὴν γινομένη ὄργανον τοῦ ν'
ἀπονεύμεν εὐσεβάστως τὰ ταπεινά τῆς ταῦτα αἰσθήματα εἰς
τὸν νέον Ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, διευθύνει ἐπίσης τὰς ἐνθέρμους
ἰκεσίας τῆς τοῦ νὰ ἴδῃ αὐτὸν διαχέοντα εἰς τὴν πολυ-
παθῆ Ἑλλάδα διὰ τῶν σωστικῶν καὶ συνετῶν μέτρων τὰ
ἀγαθὰ ἐκεῖνα τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἐκ τῶν ὁποίων κρέ-
μαται ἡ μέλλουσα εὐτυχία καὶ εὐδαιμονία τοῦ Κράτους.

Νομίζει δὲ εὐτυχίαν τῆς ἡ Δημογεροντία αὕτη νὰ προ-
σφέρῃ τῇ Υ. Ε. τὸ βαθύτατον σέβας καὶ ἀφροσύνην τῆς.

Ἐν Π. Πάτραις, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ Δημογέροντες, Ζ. Μαντζαβῖνος, Μ. Παναγόπουλος,
Γ. Μποκαούρης, Χ. Χρυσανθακόπουλος, Γ. Ζουμπατιώτης,
ὁ Γραμματεὺς Δ. Κρητικός.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, Ε-
ΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ, ΕΦΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΚΤΛ.

Πρὸς τὸν Κ. Πέτρον Παυλίδην.

Εὐγενέστατε Κύριε.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Τιτσιάνου ἐντέχνως ἀν-
τιγραφείσα εἰκὼν, τὴν ὁποίαν δι' ἐμοῦ ἀπεστείλατε πρὸς
τὸν αἰμίμηστον Ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, στολίζει ἤδη τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, καὶ χρησιμεύει ὡς εὐγενὲς πα-
ράδειγμα εἰς τοὺς νέους τοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ εὐφυΐα θύνα-
ται ν' ἀνακτήσῃ τὰς τέχνας ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας διέ-
πρεψαν οἱ πρόγονοί των.

Δὲν δύναμαι μολοντοῦτο νὰ μὴν αἰσθανθῶ βαθυτάτην
λύπην, συλλογιζόμενος, ὅτι ἐστερήθητε τῆς καλητέρας ἀν-
ταμοιῆς, τὴν ὁποίαν ἀξίως ἐπιθυμεῖτε. Ὁ ἔξοχος ἀνὴρ,
ὅστις εἰς πάντα χρηστοτήθη καὶ πεπαιδευμένον νέον διέκρινε
οὐδὲν ἄξιον καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος, δὲν ὑπάρχει πλέον·
καὶ αἱ προσήκουσαι εὐχαριστήσεις δὲν σὰς ἀποδίδονται
πλέον παρ' αὐτοῦ.

Δέχθητε ἐν τοσοῦτῳ τὰς ἐκφράσεις τῆς ὑπολήψεώς μου.
Ἐν Ἀργεὶ, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1831.

Α. ΜΟΥΣΤΟΞΙΔΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ τῶν Ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας.

Ἡ Ἐφημερίς ὁ Ἐθνικὸς λέγει. « Δυνάμεθα τέλος νὰ γνω-
στοποιήσωμεν θετικῶς, ὅτι ὁ τῆς Μόσχας ταχυδρόμος, ὅστις
διέβη τὴν Ἄγιαν (Aja) κατὰ τὰς δύο τοῦ τρέχοντος, διευ-
θυνθεὶς εἰς Λονδῖνον ἔφερε τὰς διακοινώσεις, ὅτι ὁ Αὐτοκρά-
τωρ Νικόλαος δὲν συγκατατίθεται εἰς τὴν ἐπικυρωσιν τῆς
συνθήκης, τῆς διαπραγματευθείσης περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ
τῶν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας διαφορῶν. Ἡ Κυβέρνη-
σις τῆς Πετροπόλεως ἐπιστηρίζει τὴν ἀπάρνησίν της εἰς
τὰ αὐτὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας
προτείνει, δηλ. ἂ τὴν διαίρεσιν τοῦ χρέους· β' τὴν παραχω-
ρηθεῖσαν εἰς τοὺς Βελγίους ἐλευθέραν εἰσπλευσιν εἰς τοὺς πο-
ταμούς καὶ διόρυγας τῆς Ὀλλανδίας· γ' τὸν περὶ τοῦ Λου-
ξεμβούργου συμβιβασμόν. Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἀπορρίπτει
τὴν εἰς Λονδῖνον παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, νὰ δύνανται δηλ. οἱ
Πληρεξούσιοι τῶν πέντε Δυνάμεων νὰ καθυποχρεώσουν τὸν
Βασιλέα Γουλιέλμον νὰ στερῆσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα, δέχε-
ται ὅμως τὴν ἀνανέωσιν διαπραγματεύσεων καὶ νέων σχε-
δίων περὶ ἐνὸς ὀριστικοῦ συμβιβασμοῦ. Βλέπομεν λοιπὸν
ἐκ τούτων, μετὰ 15 μηνῶν ἐργασίαν, καὶ τὴν δημοσίευσιν
ἐπέκεινα 50 πρωτοκόλλων, ποῖον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα: δια-
πραγματεύσεις ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλ-
ων ἀκυροῦνται διὰ μιᾶς ἐκ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος
τῆς Ρωσσίας. Καθὼς δὲ διεφημίζετο, ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη
μᾶς ἐγνωστοποιήθη, ὁ ἐν Λονδίνῳ Ρωσικὸς Πρέσβυς Πρίγ-
κιψ Λίεβεν, ἐμελλε ν' ἀνακαλεσθῆ εἰς τὴν Αὐλὴν του, καὶ
ὅτι ὁ Κόμης Νέσελροδ δὲν ἔχαιρε τὴν πρωτέραν εὐνοίαν. »

— Τὸς 20 Δεκεμβρίου ἐλάβομεν δι' ἐπίτηδες πεζοῦ εἰδή-
σεις ἀπ' Ἀμστερδὰμ, ἕως τὰς 17 τοῦ τρέχοντος. Ἡ Hande-
fsbad Ἐφημερίς τῶν 16 τοῦ τρέχοντος ἀναφέρει σχεδὸν τὰ
αὐτὰ εἰς δευτέραν ἔκδοσιν χρονολογημένην εἰς τὰς ὀκτώ
καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς ἐσπέρας. « Καθ' ἣν στιγμὴν ἦτο εἰς
τὰ πιστήρια ἡ Ἐφημερίς μας, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον
σημαντικὴν εἰδήσιν. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπεφά-
σισε, ἂ νὰ μὴν ἐπικυρώσῃ τὴν συνθήκην τῶν παρὰ τῶν ἐν
Λονδίνῳ Πληρεξουσίων· β' νὰ μὴν ἀναγνωρίσῃ τὸν Λεοπόλ-
δον Βασιλέα τῶν Βελγίων, πρὶν ἢ ἀναγνωρισθῆ παρὰ τοῦ
Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν· γ' νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ, ὥστε
ἄλλη τις τῶν Δυνάμεων νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τῶν ὄπλων
εἰς τὰς ἀναμεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας διαφο-
ράς. » Ταῦτα φαίνεται νὰ συμφωνοῦν μὲ τὰ ὅσα ἀνεφέραμεν
εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ Ἐθνικὸς.

(Ἐφ. τῆς Μάλτας.)

Ἡ Ἐφημερίς (Star) ὁ Ἀστὴρ, θέλουσα ν' ἀποδείξῃ τὰς
αἰτίας τῶν νῦν συμφορῶν τῆς Ἑλλάδος πῶθεν παρήχθησαν,
καταχωρεῖ τὸ ἐπόμενον τεμάχιον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κ. Σπυ-
ρίδωνος Τρικουπῆ (*).

(* Μηδυνηθέντες δὲ ἡμεῖς νὰ εὐρωμεν τὸ πρωτότυπον τοῦ
λόγου τούτου, μετεφράσαμεν ἀπαραλλήλως τὸ αὐτὸ τεμά-
χιον, ὡς εἰς τὴν ἰδίαν Ἐφημερίδα εὐρίσκεται.

Ὁ Ἐκδότης.

Μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν λέγει, αἵτινες ἐπέφερον τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν παροῦσαν κρισιμωτάτην περίσταν, εὐρίσκειται εἰς τὸν παραιναιτικὸν ἐπιγραφόμενον τοῦ Σπυρίδωνος Τικκούπη λόγον, ἐκφωνηθέντα ἐν Ναυπλίῳ, κατὰ τὸ 1828 ἐν κοινῇ ὑμνήγυριν.

« Δὲν βλέπομεν πάντες, δὲν τὸ λέγομεν μεγαλοφώνως, ὅτι πατρίς μας κινδυνεύει; Ναὶ ἡ δυστυχὴς πατρίς μας κινδυνεύει, διότι ὁ ζῆλος τοῦ λαοῦ ἐσβέσθη, καὶ, τρέμω νὰ τὸ φαντασθῶ, ἐσβέσθη ἐξ αἰτίας ἡμῶν τῶν ἰδίων. Εἴμεθα ἡμεῖς, Ἕλληνες, οἵτινες μετεχειρίσθημεν τοὺς δυστυχεῖς συμπτωμάτων μας ὄργανα ὑπηρετοῦντα τὰ πᾶθη μας; Εἴμεθα ἡμεῖς, Ἕλληνες, οἵτινες ἀντὶ νὰ θεραπεύσωμεν τὰς βλαβερὰς πληγὰς τῶν περασμένων καιρῶν, τὰς ἐπαυξήσαμεν νῆα καὶ πλέον θανατηφόρα τραύματα; Εἴμεθα ἡμεῖς, Ἕλληνες, οἵτινες ἀντὶ νὰ ὀδηγήσωμεν τὸ ἔθνος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὠθήσαμεν ἀπεναντίας τὴν πατρίδα εἰς τοὺς κρημνοὺς τῆς ἀπωλείας; Καὶ διατὶ τάχα τοιαύτη ἀπομώρωσις; Διότι ἡ κενοδοξία παρκαπλὸν κυριεύει τὴν καρδίαν μας; Διότι αὐτῆς εἶναι τροφή ὁ φθόνος καὶ τὸ μῖσος; Διότι ἡ πλεονεξία ὀδηγεῖ πάντοτε τὰς πράξεις μας, καὶ αἱ ταραχαὶ μὲ τὴν ἀπάτην διωργάνισαν τὸ ὀλοκλήρον σύστημα τῆς πολιτικῆς μας. Ἀλλοίμονον! Φίλοι, καὶ συμπολίται μου, ἕως πότε τάχα θέλει διαρκέσει ἡ ἀποτύφλωσις μας αὕτη; ἕως πότε τάχα θέλομεν ἔχει τὸ ὄλεθρον ξίφος τῶν παθῶν μας εἰς τὴν διάκρισιν τῶν σκληρῶν μας τυράννων; »

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἐνάρετοι καὶ ἐνωμένοι, ἤθελον εἶσθαι, μέχρι τοῦδε εὐδαίμονες καὶ εὐτυχεῖς, καὶ οὔτε ποτὲ ἂ Καποδίστριας ἤθελεν γίνεαι θῦμα κακοτρόπων καὶ ἀπανθρώπων δολοφόνων.

Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου, τῶν 11 Δεκεμβρίου ἐμπεριέχει τὸ ἀκόλουθον ἐκ τῆς Βαρσοβίας κατὰ τὰς 7 τρέχοντος. Οἱ πολῖται τῆς πρωτεύουσας ταύτης καθεκᾶστην συσσωρεύονται εἰς τὰ προσδιορισθέντα μέρη ὀρκιζόμενοι, τὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα πίστιν, καὶ ὑπακοήν, καθὼς ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα διάδοχον τοῦ θρόνου. — Προσθέτει ἀκόμη ὅτι ἡ νόσος χόλερα ἀπὸ πολλοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν Βαρσοβίαν.

Κατὰ τὰς τελευταίας Ἐφημερίδας τῶν Συζητήσεων (Debat) δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν τὸν συμβιβασμὸν περὶ τῶν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς ὀλλανδίας διαφορῶν, χωρὶς τῆς μεσολαβήσεως τῶν ἄλλων φαίνεται δὲ μάλιστα, ὅτι ἡ γενικὴ ἐπιθυμία τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἡ εἰρήνη, καὶ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐνασχολοῦνται παντίοις τρόποις νὰ τὴν διατηρήσουν.

Ποικίλα.

Ἡ χρῆσις εἶναι σχεδὸν ἤδη γενικὴ εἰς τὰς Ἰνδίας τῆς μεθόδου τοῦ ἀτρίζειν τὰ πλοῖα, διὰ νὰ ἐξαλειφῶνται οἰποντικοί,

τὰ ζώοντα καὶ οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι (formiche bianche). Ὁ Κόμετ (Comet) πλοῖον μὲ τὴν τρόπον τοῦτον (τοῦ ἀτρίζειν) κατεσκευασμένον ἐφέρθη πλησίον εἰς ἕτερον ἀμερικὸν πλοῖον, καὶ διὰ μηχανικῆς ἐπὶ τούτῳ ἐτοιμασθεῖσα, ἐτέθη ὁ ἀτμός του εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο πλοῖον διὰ ἰκανὴν ὥραν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχεν ἐντελέστατα. Πλὴν τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, ἀνεδείχθη εἰς τὴν αὐτὴν περίσταν καὶ ἄλλη δοκιμὴ ἐξαιρετικῆς ἐκ τῆς ἐπιβόλης τοῦ καπνίσματος: καθε μικρὰ σχισμάδα ἀνεκλήθη διὰ τοῦ ὕδατος, τὸ ὅποιον ἀνεστάλαξεν, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον εὐρέθησαν διάφοροι σχισμάται, ἐνῶ πρότερον ἦτο ἀδύνατον νὰ τὰς τήχῳσιν. ὁ αὐτὸς ἀτμός, ὅστις ἐξήχρητο ὡς καπνός, ἦτο δύσκολον νὰ διακριθῆ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τὸ ἐνσταλάζον ὕδωρ εἶναι ἐναντιπρόσθετος ἀρκούντως οἰονδ' ἠποτε φῶς: τὸ ἐξῆδον τῆς μεθόδου ταύτης τοῦ ἀτρίζειν τὰ πλοῖα δὲν εἶναι ὑπέρογκον, καὶ μάλιστα ὁ τρόπος αὗτος εἶναι ὁ ἐντελέστατος ἀφ' ὅλων, ὅσοι μέχρι τοῦδε ἐφευρέθησαν.

(Ἐφ. τῆς Μάλτας.)

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας κατεχωρήσαμεν τὴν τῆς Δημεγεροντίας Κέα; εὐχαριστήριον πρὸς τὸν Ὑγειονόμον ταύτης Κ. Α. Βλασσόπουλον, περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ φανοῦ, δὲν λειπομεν ἤδη κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν μας νὰ καταχωρήσωμεν καὶ τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν συνδραμίντων εἰς τὸ ἀξιοπαινον τοῦτο ἔργον.

Ὁ Ὑγειονόμος Α. Βλασσόπουλος Φ. 20, ὁ συκεργάτης Μ. Πάγκαλλος 10, οἱ Δημογέροντες Δ. Μελησσινός 6, Α. Ραβελάκης 5, Α. Γιακουμέτος 2, ὁ Γραμματεὺς Δ. Δελίκης 3, Β. Ἀριστεὺς Ἀντιπρόξενος Ἀγγλίας 6, Ι. Ξιφίης 6, Ν. Χριστοδούλου 15: 40, Σ. Φωκᾶς 15: 40, Ι. Ν. Πάγκαλλος 4, Τ. Πατριόκιος 4, Ν. Κ. Κοζαδινός 6, Μ. Μπρατσάκος 2: 80, Π. Δ. Βοδινός 2, Ι. Κομμαρεῦτσος 2, Α. Πετρήης 4, Γ. Φ. Δεπάττας 2, Μ. Θεοδώρου 2: 30, Β. Βλαστὸς 1: 60, Α. Χωματιανός 80 λέπ. ἀπὸ παλαιὰ συνάγματα 23: 20, ἀπὸ νῆα συνάγματα ἀπὸ διαφόρους πλοίαρχους 33: 43. Τὸ ὅλον Φοίν. 177: 93 Λεπτά.

Ἐξωδεδύθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ 183: 27.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Εἰς τὰς ὑπογραφὰς πρὸς τὴν ἀγ. Β' ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καταχωρηθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀγ. 95 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1831 ἔλειψε κατὰ παραδρομὴν ἡ ὑπογραφή τοῦ Κ. Δημητρίου Ἰωάννου Πληρεξουσίου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ ἰδίου ψηφίσματος. Κατὰ χρέος δὲ προθυμώμεθα νὰ διακοινώσωμεν τοῦτο εἰς τὸ Κοινὸν πρὸς δικαίωτον τοῦ ῥηθέντος Πληρεξουσίου Δημητρίου Ἰωάννου, καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἐπαρχιωτῶν, οἱ ὅποιοι τὸν ἐνεσιωστέρησαν τὴν ἐλευθερίαν των.